

نقش دانش آموزان:

- کنجکاوی در محیط پیرامون ، حساسیت نسبت به سوالاتی که در زندگی واقعی برای او پیش می آید و نهایتاً انتخاب یک موضوع برای پروژه
- دنبال کردن دستورات عملی مربوط به نمایشگاه علمی مدرسه و در نهایت کسب موافقت اولیای خانه و مدرسه برای انجام پروژه مورد نظر.
- انجام و تکمیل پروژه خود
- ساخت یک تابلوی نمایش - متناسب با توانمندی و پایه دانش آموز - و نوشتن گزارش کتبی جهت شرح و توصیف پروژه خود (معمولاً دانش آموزان پایه های چهارم و بالاتر قادرند این مرحله را مستقل انجام دهند و دانش آموزان پایه های پایین تر نیاز به کمک معلم و والدین دارند)
- توضیح و تبیین پروژه خود برای سایر دانش آموزان و بازدیدکنندگان در جریان نمایشگاه
- پیروی از دستورات عملی های مربوط به ایمنی نمایشگاه علمی

نقش والدین:

- ❖ مطالعه دستورات عملی های مربوط به پروژه علمی
- ❖ ارائه اطلاعات در باره موضوع پروژه به عنوان یک فرد مطلع
- ❖ تدارک وسایل و کمک به استقرار تجهیزات
- ❖ بردن دانش آموز به کتابخانه یا ملاقات افراد متخصص
- ❖ فراهم کردن فضایی مثل بارکینک یا اتاق برای کار کردن دانش آموز روی پروژه
- ❖ نشان دادن علاقه و تشویق دانش آموز به تکمیل پروژه
- ❖ اطمینان از ایمنی دانش آموز و پیروی او از دستورات عملی های ایمنی نمایشگاه
- ❖ نظارت بر برنامه ریزی و مدیریت زمان های مربوط به انجام کارهای پروژه و اتمام آن ها
- ❖ کنترل املا و نگارش نوشته های تابلوی نمایش و گزارش کتبی
- ❖ گوش دادن به توضیحات شفاهی فرزندشان در باره پروژه
- ❖ توجه به این مسئله که دانش آموز باید خودش پروژه را انجام دهد . هدف اصلی پروژه علمی این است که دانش آموز مهارت‌ها و روش کار دانشمندان را بیاموزد ، روش علمی را بفهمد و از تجربه کردن لذت ببرد.
- ❖ جلوگیری از صرف هزینه های اضافه و تجملات و درک این مسئله که لازم نیست پروژه علمی گران قیمت باشد

نتیجه اینکه کارشناسان ، مدیران و معلمان به خاطر داشته باشند که باید بیشترین سرمایه گذاری را روی اجرای مرحله آموزشی این جشنواره انجام دهند و بهترین نمایشگاه از نظر میزان شرکت دانش آموزان و معلمان و نوع تقدیرها و جوایز ، نمایشگاه علمی مدرسه باشد ، چرا که پر بار بودن نمایشگاه های مدارس علاوه بر تحقق اهداف اصلی این جشنواره نهایتاً به کیفی شدن سطوح بالاتر این رقابت خواهد انجامید.